

af en mistænkt kan således med et register ske i en tidligere fase end uden et register. Den fordel ved DNA-analyse, der består i selve muligheden for at udelukke en person, som interessen i øvrigt samler sig om, følger derimod i sig selv af muligheden for DNA-sammenligning - uafhængigt af eksistensen af et DNA-register.

Ad d

Efter oplysningerne i lovudkastet om de registrerede talmæssige og grafiske profiler, der bygges på såkaldt "junk-dna", er det fortsat ikke muligt herudaf at udlede følsomme oplysninger om en persons genetiske karakteristika, arveanlæg, sygdomsdispositioner eller lignende.

Der kan herom også henvises til bilaget, svaret på spørgsmål 2, der bekræfter dette forhold.

De registrerede oplysninger må anses for umiddelbart intetsigende for udenforstående. Der er derfor ikke nogen særlig risiko for misbrug af de registrerede oplysninger eller i øvrigt risiko for blotlæggelse af genetiske karakteristika. Brugen af de registrerede oplysninger ses – på samme måde som med hensyn til fingeraftryk, men i modsætning til fototeker – heller ikke at indebære risiko for "falske genkendelser".

Registrering i DNA-registret må derfor også på dette punkt anses for sammenlignelig med registrering i Fingeraftryksregisteret.

Ad a-d

Sammenfattende finder Strafferetsplejeudvalget på den anførte baggrund, at der - med den modifikation, der følger af forskellen i selve indgrebets karakter, jf. pkt. a. - må anses at være parallelitet mellem DNA-registret og Fingeraftryksregisteret. Udvalget kan derfor tiltræde, at der kan være anledning til at gå videre med anvendelse af DNA-registrering efter lignende principper, som i en årrække har været gældende for registrering af fingeraftryk med henblik på senere identifikation.

2. Forholdet til den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Forholdet mellem DNA-registrering og den Europæiske Menneskerettighedskonvention er nøje behandlet i bemærkningerne til 1999-lovforslaget. Som det fremgår heraf, har man fundet, at etableringen af DNA-registret ikke indebærer problemer i relation til konventionen. Der ses ikke senere at være fremkommet afgørelser

fra Menneskerettighedsdomstolen eller fra andre domstole, der kan ændre denne vurdering. Udvalget finder heller ikke, at de ændringer, der nu foreslås i lovudkastet med hensyn til udtagelse af DNA-materiale og registrering af DNA-profiler, har en sådan karakter, at der vil opstå uoverensstemmelser mellem denne lovgivning og konventionen. Det bemærkes i denne forbindelse, at de foreslåede ændringer må anses for at være på linie med en klar tendens i anvendelsen af DNA-registrering i medlemslandene.

3. Betingelser for registrering i DNA-registrets persondel

Efter de gældende regler er betingelserne for registrering i DNA-registret strengere end betingelserne for udtagelse af en spytt- eller blodprøve efter retsplejelovens almindelige regler om legemsindgreb (legemsundersøgelser). Efter lovudkastet vil betingelserne for DNA-registrering i det hele svare til de gældende regler om fingeraftryk med henblik på senere identifikation, såvel med hensyn til kriminalitetskrav som med hensyn til mistanke- og indikationskravet. Dermed bliver betingelserne for registrering (og udtagelse af prøve) mindre strenge end efter retsplejelovens regler om legemsindgreb, herunder udtagelse af spytt- eller blodprøve (fx med henblik på en konkret DNA-sammenligning).

Dette hænger sammen med, at fingeraftryk er en legemsbesigtigelse, mens spytt- og blodprøve er en legemsundersøgelse. De almindelige betingelser for legemsundersøgelse er som tidligere berørt strengere end for legemsbesigtigelse.

Den gældende regel om bl.a. fingeraftryk med henblik på senere identifikation er således udtryk for en lempelse i forhold til den almindelige regel om legemsbesigtigelse med hensyn til indikationskravet, der er opgivet. Mistankekravet er det samme, mens kriminalitetskravet er udtryk for en skærpelse. Der henvises til bemærkningerne ovenfor i afsnit 1, hvorefter det skærpede kriminalitetskrav er et modstykke til opgivelsen af indikationskravet.

Da lovudkastet som nævnt fastsætter betingelser for udtagelse af spytt- og blodprøve på samme måde som den gældende regel om optagelse af fingeraftryk, er indikationskravet i forhold til den gældende almindelige regel om legemsundersøgelse ligeledes opgivet. Mistankekravet er lempet, og kriminalitetskravet er ikke skærpet,